

beladen handkar de Amsterdamsche straten onveilig maakt en wel eens tot de ondervinding moet komen dat niet alle bezwaren dingen zijn die te boven worden gekomen.

Een voorbeeld van eenvoudigheid is zulk een wulfbrug, die de Amsterdammers een sluis noemen, zonder eenige versiering of jacht naar fraaiheid of stijl. Het is een bouwwerk in dienst van de zolderschuit, zelf een nederig vaartuig al vervoert het somtijds schatten, en in dien geest is het opgetrokken. Alleen op de bruikbaarheid schijnt de bouwmeester gelet te hebben, en dan nog minder op de bruikbaarheid voor hen die er over, dan wel voor hen die er onder door moesten gaan.

En toch, hoe fraai is zulk een oude, Amsterdamsche sluis, die een geheel

Brug bij de Heerenmarkt.

uitmaakt met de steenen walbekleding en met zijn rondboogen, waar een aardig stukje schaduw onder hangen blijft, zoo geestig over het water is gespannen. Van afstand tot afstand vormen die onopgesmukte bouwwerken telkens een nieuw sluitstuk voor het gezicht, dat anders zonder eenig rustpunt dan de huizen in de bocht zich verliezen zou over de mijlen lange hoofdgrachten.

De zolderschuit heerscht niet meer oppermachtig in Amsterdam. De goederhandel doet er niet veel meer van zich bemerkten en de geldhandel zet miljoenen om zonder haar hulp. Het is gedaan met de glorie der waterwegen en de begaanbare grond maakt het rimpelend water aan zich ondergeschikt. De oude